

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני:

1

מספר בקשה: 31

בפני כב' השופטת רות רונן

המבקש: סעד רסולי
ע"י ב"כ עו"ד ישראל

נגד

המשיבים: 1. ישרס חברה להשקעות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד לשם ופרמדר
2. שלמה אייזנברג
ע"י ב"כ עו"ד פומרנץ ותמר

2

פסק דין

3

4

5

1. בקשה לאישור הסכם פשרה במסגרת בקשה לאישור תביעה נגזרת.

6

7

ס' 202(א) לחוק החברות התשנ"ט – 1999 קובע:

8

"תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא

9

באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות

10

כל תמורה המוצעת לתובע".

11

12

2. המבקש הגיש בקשה לאישור תביעה נגזרת שעניינה בשכר שקבל המשיב 2 (להלן: "אייזנברג") מהמשיבה 1 (להלן: "החברה"). לטענת המבקש, התשלומים ששילמה החברה

13

לאייזנברג בגין כהונתו בחברה בין השנים 2005 עד 2011, נעשו שלא כדין. זאת משום שתנאי

14

הכהונה של אייזנברג לא אושרו בהתאם להליך האישור שנקבע במסגרת הפרק החמישי

15

לחוק החברות התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות").

16

17

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 לגישת המבקש, כאשר מר איזנברג חדל בחודש יוני 2005 לכהן כיו"ר דירקטוריון החברה
2 והמשיך לכהן רק כמנהל עסקים ראשי בה, היה על החברה להביא את תנאי הכהונה שלו
3 לאישור בהתאם להוראות ס' 275 בחוק החברות. המבקש ציין כי חרף עמדתה של הרשות
4 ניירות ערך בנדון, החברה לא כינסה אסיפה כללית לצורך דיון בתנאי ההעסקה של מר
5 איזנברג. המבקש טען לכן כי על מר איזנברג להשיב לחברה את כל הסכומים ששולמו לו
6 מחודש יוני 2005 ואילך (סכום של כ-15 מיליון ₪), משום שהסכם השכר שלו לא אושר
7 באופן שנקבע בחוק החברות וככזה הוא בטל.
8
- 9 המשיבים השיבו לבקשת האישור והתנגדו לה. הם טענו בין היתר כי לא חל כל שינוי בהיקף
10 השירותים שמר איזנברג העניק לחברה לאחר שהוא חדל לשמש יו"ר דירקטוריון החברה,
11 ולא חל שינוי בתנאי העסקתו. זאת, משום שהוא שימש מנהל עסקים של החברה, והשכר
12 שולם לו בפועל רק עבור התפקידים האקזקוטיביים שלו. עוד נטען כי גם אם חל פגם
13 באישור תנאי ההעסקה של מר איזנברג, הרי יש לקבוע כי התוצאה של הפגם הזה היא
14 בטלות יחסית. על כל פנים, מר איזנברג זכאי – כך נטען – לשכר ראוי עבור השירותים
15 שהוא נתן לחברה, ושכר זה זהה לסכומים ששולמו לו בפועל על ידי החברה. החברה אף
16 ציינה כי הרשות לניירות ערך אשר בחנה בעבר את עמדת החברה בנושא זה, לא מצאה לנכון
17 להסתייג ממנה, ומר איזנברג והחברה הסתמכו על כך.
18
- 19 עוד ציינה החברה כי ביום 13.12.11, אישרה האסיפה הכללית של החברה להאריך את
20 הסכם ההעסקה של מר איזנברג כמנהל עסקים ראשי של החברה לתקופה של 3 שנים
21 נוספות (החל מיום 15.11.11), כאשר תנאי השכר יהיו אותם תנאים בהם הועסק מר
22 איזנברג עד אותו מועד. החברה טענה כי אישור זה מהווה מסר ברור של האסיפה הכללית
23 לפיו שינוי התואר של מר איזנברג בשנת 2005 (אז הוא חדל לכהן כיו"ר הדירקטוריון), לא
24 השפיע על תנאי שכרו.
25
- 26 לאחר שהתקיים ביום 13.6.2012 דיון מקדמי בבקשת האישור, ניהלו הצדדים ביניהם משא
27 ומתן לפשרה, שהבשיל לכדי הסכם. הם הסכימו כי התקופה הרלוונטית לצורכי התביעה
28 היא תקופה של 53 חודשים (התקופה בה מר איזנברג לא כיהן כיו"ר דירקטוריון החברה,
29 ושולם לו שכר בגין תפקיד זה. תקופה זו תכונה להלן: "התקופה הרלוונטית"). מלכתחילה,
30 הוסכם בין הצדדים כי מר איזנברג ישיב לחברה סכום של 395,000 ₪. סכום זה משקף את

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 תוספת השכר אותה קיבל מי ששימש כיו"ר דירקטוריון החברה בתקופה הרלוונטית, מר
2 לוי, בגין תפקידו כיו"ר הדירקטוריון-4,500 ₪ לחודש. מקורה של הסכמה זו הוא במתווה
3 פשרה שהועלה בבית-המשפט ושעל פיו האומדן לסכומים שעל מר איזנברג להשיב לחברה,
4 יחושב בהתאם לשכרו של מי שהחליף אותו כיו"ר דירקטוריון.
5
- 6 5. בטרם אישור הסכם הפשרה, בקשו שתי קבוצות של מבקשים - ה"ה בש ומיגדרו - להצטרף
7 להליך, ולהעלות את התנגדותם ביחס אליו. לאחר שניתנה החלטה בבקשת המבקשים הללו
8 (ביום 28.1.2013), מונה ביום 13.3.2013, רו"ח דורון תלם ממשרד רו"ח סומך חייקין
9 כמומחה מטעם בית-המשפט. המומחה מונה כדי לבחון את השאלה מהם טווחי השכר
10 הראוי לו היה זכאי מר איזנברג בגין השירותים שהוא נתן לחברה בתקופה הרלוונטית.
11
- 12 6. ביום 26.5.2013, הוגשה חוות דעתו של המומחה מטעם בית-המשפט. מסקנתו של המומחה
13 בחוות-הדעת היתה כי טווח סביר לתגמול שנתי לנושאי משרה מסוגו של מר איזנברג על
14 בסיס 100% משרה בתקופה הרלוונטית, עומד על תגמול כולל בסכום של בין 2.1 מיליון ₪
15 ל-6.1 מיליון ₪.
16
- 17 7. ביום 29.7.13, הודיע מר איזנברג כי הוא והחברה מסכימים לשנות את מתווה הפשרה
18 שהוצע מלכתחילה, באופן שהסכום שמר איזנברג ישיב לחברה יהיה מבוסס על השכר
19 המלא ששולם למר לוי בתקופה שהאחרון כיהן כיו"ר דירקטוריון החברה - סכום של
20 10,000 ₪ לחודש, ולא רק על תוספת השכר ששולמה לו בגין תפקיד יו"ר הדירקטוריון
21 (שהיוותה את הבסיס לסכום ההשבה בהסכם הפשרה המקורי). מאחר שהתקופה
22 הרלוונטית עמדה על 53 חודשים, הרי שסכום ההשבה המתוקן עמד על 530,000 ₪. הצדדים
23 ביקשו כי בית המשפט יאשר את הסכם הפשרה המתוקן בנוסחו שלעיל.
24
- 25 8. ה"ה בש התנגדו להסכם הפשרה המתוקן.
26 הם העלו מספר טענות נגד ההסכם. ראשית, לטענתם, לאור אופי ההתנהגות חסרת תום-
27 הלב של מר איזנברג, אין מקום לקבוע כי מגיע לו תשלום כלשהו בגין השירותים שהוא נתן
28 לחברה. כך, ס' 280 לחוק החברות התשנ"ט - 1999 קובע כי עסקה שלא אושרה כדין על ידי
29 החברה היא חסרת תוקף. גם חוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט - 1979 מאפשר לבית
30 המשפט לפטור מחובת ההשבה מטעמי צדק.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1
2 עוד טענו ה"ה בש, כי הכרעתו של בית המשפט בתביעה כמו התביעה דנן, צריכה להיות
3 ערכית. היא צריכה להציב סטנדרט ראוי בו יידרשו בעלי שליטה לעמוד. לגישתם של ה"ה
4 בש, על בית-המשפט להתייחס לשאלת ההוגנות של הסכם הפשרה המוצע, ולשאלת חלוקת
5 הערך המוסף שנוצר עקב הסכם הפשרה.
6
- 7 10. באשר לשכר הראוי לו היה זכאי מר אייזנברג, טענו ה"ה בש כי אין מקום להסתמך על
8 חוות-דעת המומחה שהוגשה מטעמם של המשיבים בבקשת האישור, מר צבירן, שכן מדובר
9 בחוו"ד "מגויסת". עוד נטען כי אין השלכה גם לעובדה שהאספה הכללית של החברה
10 אישרה ביום 13.12.11 את שכרו של מר אייזנברג באותם תנאים כמו אלה שהוא קבל
11 מהחברה קודם לכן. זאת משום שישנו הבדל בין אישור כזה, הצופה פני העתיד, לבין אישור
12 שכר כמו זה נושא התביעה דנן, המתייחס לעבר. כן נטען כי בית המשפט אינו צריך לנסות
13 "לנחש" מה היה קורה באספה כללית לו היתה מתקיימת אספה כזו, שכן ישנה חשיבות
14 לעצם קיומו של דיון באספה.
15
- 16 11. באשר לחוות-דעתו של המומחה מטעם בית המשפט, טענו ה"ה בש כי נפלו בה מספר
17 פגמים. כך, רו"ח תלם השווה את שכרו של מר אייזנברג לשכרו של מי שנושא בתפקיד של
18 מנהל עסקים ראשי. ואולם, בחלק מהתקופה היה בחברה מנהל עסקים ראשי שקבל תגמול
19 בגין שירותיו. עוד נטען כי מר אייזנברג עבד בהיקף משרה כולל של מעל 100% במכלול
20 התפקידים שלו בקבוצת חברות "ערד". ה"ה בש הוסיפו וטענו ביחס למדגם שהנחה את
21 המומחה מטעם בית-המשפט, כי חלק מהחברות במדגם הן חברות בעלות מאפיינים שונים
22 באופן מהותי מהחברה דנן, ולכן לא ניתן להסיק מסקנות ביחס לשכרו של מר אייזנברג
23 מנתוני השכר בחברות אלה.
24
- 25 12. ה"ה בש טענו עוד, כי שכרו של אייזנברג היה מבוסס על שכר ודמי ניהול בלבד, ולא על זיקה
26 לביצועיו. לכן היה מקום להשוות – במסגרת ההשוואה שערך המומחה - את שכרו של מר
27 אייזנברג רק ל"רובד חסר הסיכון" בשכרם של נושאי המשרה נושאי ההשוואה. השוואה כזו
28 מביאה למסקנה לפיה מר אייזנברג קבל מהחברה סכומים שעולים באופן קיצוני על טווח
29 הסכומים שצוינו בחוות הדעת.
30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

13. החברה ומר איזנברג התייחסו לעמדתם של ה"ה בש. 1
הם טענו כי מניעיהם של ה"ה בש בהתנגדותם אינם מניעים תמי-לב. ההתנגדות נובעת 2
מהיותם של ה"ה בש בתו וחתנו של מר גזונטהייט, שיש לו מספר סכסוכים עם מר 3
איזנברג. 4
5
6 עוד נטען כי יש לקחת בחשבון כי סכום התביעה כפי שזו הוגשה מלכתחילה על ידי המבקש
7 כולל גם סכומים שכלל לא שולמו על ידי החברה. כך, בין היתר כוללת התביעה סכום של
8 4.3 מיליון ₪ ששולם למר איזנברג על ידי חברת רסקו בע"מ, שהיא חברת בת בבעלות
9 מלאה של החברה, ולכן סכום זה לא יכול להיות חלק מסכום התביעה. בנוסף, כולל הסכום
10 התביעה סכומים ששולמו למר איזנברג בתקופה בה הוא שב לכהן כיו"ר דירקטוריון
11 החברה. עוד צוין כי התביעה הנגזרת הסתמכה על עלויות מעביד בלבד, בעוד שמר איזנברג
12 קבל בפועל רק כ-50% מהסכומים, לאחר ניכוי מס.
13
14 המשיבים הוסיפו וטענו כי בקשת האישור של התביעה כתביעה נגזרת טרם נדונה וטרם
15 הוכרעה לזכות המבקש. החברה כפרה בטענות המבקש, וטענה כאמור כי לא נפל פגם
16 באישור השכר של מר איזנברג. עוד נטען כזכור כי אף אם היה מקום לבטל את הסכם
17 ההעסקה של מר איזנברג, הרי שהיה על החברה לשלם לו שכר סביר בגין שירותיו לחברה,
18 כאשר על פי הטענה – לא הוצגו ראיות לפיהן השכר ששולם למר איזנברג בפועל לא היה
19 סביר. החברה הציגה לטענתה ראיה בדבר סבירות השכר – חוות דעת של מומחה מטעמה,
20 מר צבירן, שהוא מומחה מוביל בתחום ובעל גישה למאגרי ידע רלבנטיים. טענות אלה לא
21 נבחנו עדיין על ידי בית המשפט.
22
23 המשיבים הוסיפו וטענו כי אינדיקציה חזקה נוספת לסבירות שכרו של מר איזנברג היא
24 אישור האסיפה הכללית מיום 13.12.11 את שכרו באותם תנאים שהתקבלו על ידיו בתקופת
25 התביעה, לתקופה של 3 שנים נוספות מאותו מועד ואילך.
26
15. המשיבים התייחסו לטענותיהם של ה"ה בש ביחס לכשלים בחוות-דעתו של המומחה מטעם
27 בית-המשפט. הם טענו כי לא היה מקום לכך שהמומחה יבחן חברות בהן מכהן מנכ"ל
28 משותף (מה שהיה מקטין עוד יותר את המדגם הקטן ממילא שעמד לרשותו). לגבי חברות
29 המדגם, המומחה הבהיר בחוות-דעתו כי הוא איזן בין שני שיקולים – בחירת חברות בעלות
30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 מאפיינים דומים לזו של החברה, מחד גיסא, ומדגם גדול די הצורך לצורכי השוואה
2 (וזמינות המידע הציבורי) מאידך גיסא.
3
- 4 16. עוד נטען כי אין לקבל את הטענה ביחס להשוואת השכר רק לשכר הבסיס (ללא בונוסים)
5 של נושאי המשרה שעמם נערכה ההשוואה. זאת משום שלו היה מר איזנברג מקבל
6 בונוסים, היתה תביעת ההשבה מתייחסת גם אליהם כאל חלק מהשכר. עוד נטען ע"י ב"כ
7 החברה בישיבת יום 20.11.13, כי היה אולי מקום לקבל את טענתם של ה"ה בש בהקשר זה,
8 לו היתה החברה נכשלת ומפסידה. אולם מאחר שלא אלה הם פני הדברים, הרי לו היה
9 שכרו של מר איזנברג תלוי הצלחה, הוא היה עשוי לקבל אף סכומים גבוהים יותר מאלה
10 שקבל בפועל.
11
- 12 17. ביום 4.12.13 בעקבות ישיבת בית המשפט מיום 21.11.13, הודיע מר איזנברג כי הוא נכון –
13 לפני משורת הדין, כמחווה של רצון טוב ומתוך כבוד לבית-המשפט, להגדיל את סכום
14 הפשרה, וכי הוא מסכים כי סכום ההשבה יועמד על סך של 600,000 ₪. במסמך שהוגש
15 מטעמו של מר איזנברג, הוא חזר על טענותיו כנגד בקשת האישור לגופה. הוא אף הפנה
16 לחוות-דעתו של המומחה מטעם בית-המשפט, אשר ציין כי גריעת תפקיד פורמאלי (דוגמת
17 יו"ר דירקטוריון) אינה משפיעה לרוב על היקף התגמול של נושאי משרה.
18
- 19 לכן, על בית-המשפט לקבוע האם יש מקום לאשר את הסכם הפשרה בין הצדדים בהתאם
20 לנוסח האחרון והמתוקן שלו, על פיו ישיב מר איזנברג לחברה סכום כולל של 600,000 ₪.
21
- 22 **דיון**
- 23 18. ההלכה הפסוקה קבעה כי לצורך בחינת הסדר פשרה, על בית-המשפט להביא בחשבון בין
24 היתר "את סכום הפשרה ביחס לפיצוי הפוטנציאלי של החברה במקרה של הצלחת
25 התביעה; הסיכוי שהחברה תזכה בתביעה; תועלת אחרת שעשויה החברה להפיק
26 מהפשרה המוצעת; השלב שבו מתבקש אישור הפשרה; העלויות והמשמעויות של המשך
27 התדיינות מבחינת החברה; הסולבנטיות של הנתבעים או מנגנוני שיפוי שעומדים להם;
28 הוגנות יעילות וסבירות ההסכם שהוגש לבית-המשפט; נאותות הגמול המוצע לתובע ושכר
29 הטרחה שהוצע לבאי כוחו; והתנגדויות להסכם הפשרה ולגמול ולשכר הטרחה שהוסכם
30 במסגרתם ככול שהוסכם, וההכרעה בהן" (ר' תנ"ג (ת.א.) 11-10-32690 רחל גוטליב נ.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישראל - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 איילון אחזקות בע"מ (כב' השופט כבוב, 3.9.2012).
- 2
- 3 נבחן אם כן להלן הן את סיכויי התביעה – לו היא היתה נדונה לגופה, והן את יתר השיקולים
- 4 שנמנו לעיל.
- 5
- 6 19. באשר לסיכויי התביעה – מובן כי אלה נבחנים במסגרת הבקשה לאישור הסכם פשרה באופן
- 7 ראשוני בלבד, בעיקר כאשר בקשת האישור מוגשת עוד בטרם נדונה לגופה בקשת המבקש
- 8 לאישור התביעה כתביעה נגזרת. לצורך הדיון בבקשת אישור הסכם הפשרה, נניח (בלא
- 9 לקבוע מסמרות בנושא זה), כי יש ממש בטענות המבקש לפיהן היה מקום לאשר באספה
- 10 הכללית את הסכם ההעסקה של מר אייזנברג לאחר שהוא חדל להיות יו"ר הדירקטוריון, וכי
- 11 משאישור כזה לא התקבל, הרי אין להסכם ההעסקה תוקף.
- 12
- 13 לצורך בחינת בקשת אישור הסכם הפשרה, נניח כי גם בהנחה שלהסכם ההעסקה אין תוקף,
- 14 הרי שמר אייזנברג זכאי לשכר ראוי עבור השירותים שהוא נתן לחברה בתקופה בה הסכם
- 15 ההעסקה שלו לא היה תקף.
- 16
- 17 20. מסקנה זו עולה בין היתר מהחלטתי בענין אפרת נ. בן שאול (תנ"ג 11-080-32007), בה נקבע
- 18 כי :
- 19 **"לטעמי, לו היו המשיבים מוכיחים כי תנאי העסקה נושא הסכם ההעסקה הם**
- 20 **סבירים, הרי לא היה מקום להורות על ביטולה. הטעם לכך הוא שאם השכר**
- 21 **ששולם לבן שאול עבור השירותים שהוא העניק לחברה תואם את השכר הראוי**
- 22 **שהיה מקום להעניק לו בגינם, הרי שממילא גם אם הסכם ההעסקה היה מבוטל,**
- 23 **היתה החברה חייבת לשלם לו שכר זהה כ'שכר ראוי'. לכן, לא ניתן היה לקבוע כי**
- 24 **לחברה נגרם נזק – לו היה ברור כי היא שילמה לבן שאול את השכר ההוגן והראוי**
- 25 **שהגיע לו בתמורה לשירותים שהוא העניק לה".**
- 26
- 27 לאור האמור לעיל, היה מקום – לו היתה התביעה מתבררת לגופה, לברר בין היתר מהו
- 28 השכר הראוי לו היה זכאי מר אייזנברג לקבל מהחברה בגין השירותים שהעניק לה בתקופה
- 29 הרלוונטית. כדי לבחון את הסיכויים והסיכונים שעמדו בפני הצדדים בהקשר זה, מונה על
- 30 ידי המומחה מטעם בית-המשפט, שהתבקש – כפי שציינתי לעיל – לבחון את השאלה מהו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 השכר הסביר שהיה מר אייזנברג זכאי לקבל מהחברה בתקופה הרלוונטית עבור השירותים
2 שהוא העניק לה.
3
- 4 21. אני סבורה כי לצורך שאלת אישור הסכם הפשרה, יכול בית המשפט להסתמך על מסקנותיו
5 של עורך חוות-הדעת, בלא לבחון לעומקן שאלות ביחס לשיטת העבודה בה הוא נקט
6 (השיטה ההשוואתית לשכר של נושאי משרה דומים), ביחס לבסיס הנתונים שבהתייחס
7 אליו הוא ערך את ההשוואה וכיו"ב. על-פני הדברים, חוות-דעתו של המומחה היא חוות-
8 דעת מקצועית ובלתי תלויה, וככזו – ניתן לצורכי בחינת הסכם הפשרה, להסתמך עליה.
9
- 10 כפי שהובהר לעיל, המומחה קבע טווח של סכומים שלגישתו משקפים את השכר הסביר לו
11 היה זכאי מר אייזנברג בגין השירותים שנתן לחברת בתקופה הרלוונטית – בין 2.1 מיליון ₪
12 ל-6.1 מיליון ₪ בגין 100% משרה.
13
- 14 22. אחת השאלות שיש מקום לבחון אותה במסגרת בחינת סיכויי התביעה, היא השאלה האם
15 יש מקום לפסוק את שכרו הראוי של מר אייזנברג בהתאם לחלק הנמוך, האמצעי או העליון
16 של טווח זה. אני סבורה כי הדרך הנכונה היא לקבוע כי השכר הראוי צריך להיקבע ככלל,
17 במקרים כמו המקרה דנן, בחלק הנמוך של הטווח.
18
- 19 מסקנה זו עולה בין היתר מהחלטת הביניים שניתנה בהליך זה, ביום 28.1.13. בהחלטה זו
20 ישנה התייחסות ל"ערך המוסף" שקיים בעסקה בין צדדים, ערך המשקף את ההפרש בין
21 ההערכות הסובייקטיביות של הצדדים לעסקה בהתייחס לשווי הנכס נושא העסקה (במקרה
22 דנן – שכרו של מר אייזנברג). בהחלטה צוין כי עסקה יעילה היא עסקה המחלקת בין
23 הצדדים למשא-ומתן את הערך המוסף הזה ביניהם. בהחלטה הנ"ל התייחסתי בין היתר
24 לשאלה באיזה אופן על בית-המשפט לנהוג בבואו לאשר הסכם פשרה, ביחס לחלוקת ה"ערך
25 המוסף" של ה"נכס" נושא התביעה. בהקשר זה נקבע בהחלטה כי:
26 **"מעבר לכך, בית המשפט – בהיותו מודע לבעייתיות שלעיל, יכול לסייע בחלוקה**
27 **הוגנת יותר – לטעמו – של הערך המוסף. בית-המשפט יכול להעדיף לאשר**
28 **הסכמי פשרה רק אם הם מביאים בחשבון חלוקת הערך המוסף שעיקרו יינתן**
29 **לחברה ולא לבעל השליטה".**
30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 23. אני סבורה כי הסטה של ה"ערך המוסף" או חלק ניכר ממנו לזכות החברה – ולא לזכותו של
2 בעל השליטה (היינו – קביעת שכר בתחום הנמוך של חוות הדעת), תשרת את האינטרס של
3 בעלי-מניות המיעוט בחברה. כך, לבעלי-השליטה לא יהיה תמריץ שלא לפעול לאישור
4 שכרם בתהליכים הקבועים לכך במסגרת חוק החברות, תוך הנחה שממילא בית המשפט
5 יאשר להם "שכר ראוי" אם בסופו של דבר יגיע הנושא להליך שיפוטי. בעלי השליטה
6 צריכים להיות מודעים לכך כי במקרה בו הסכם ההעסקה שלהם לא אושר כדין, השכר
7 הראוי שיאושר להם ישקף הנחה של משא-ומתן בו עיקר הערך המוסף יוסט לכיוון החברה,
8 באופן שהם יקבלו אמנם שכר ראוי בגין השירותים שהם נותנים לחברה, אולם שכר ראוי
9 בחלק הנמוך של הטווח.
- 10
11 24. נבחן עתה את הסכם הפשרה המוצע לאור האמור לעיל.
12 כאמור, טווח השכר שנקבע על ידי המומחה מטעם בית המשפט עומד על 2.1-6.1 מיליון ₪
13 לשנה עבור 100% משרה. התקופה הרלוונטית המוסכמת היא כאמור תקופה של 53
14 חודשים, ולכן השכר שלו היה זכאי מר אייזנברג בהתאם לחוות דעת המומחה בגין מלוא
15 התקופה הזאת עומד על בערך 9.3 – 27.4 מיליון ₪ עבור 100% משרה. מר אייזנברג עבד
16 בחברה בהיקף של 65% משרה בלבד, ולכן השכר שהוא היה זכאי לו בהתאם לחוות הדעת
17 הנ"ל עבור התקופה הרלוונטית עומד על 6.05 – 17.5 מיליון ₪.
- 18
19 כעולה מעמדת הצדדים להליך, מר אייזנברג קבל בפועל שכר של 12 מיליון ₪. לאחר
20 הפחתת חלק השכר ששולם לו על ידי חברת רסקו ולא על-ידי החברה דנן – עומד השכר
21 הכולל שהוא קבל על סכום של כ- 8 מיליון ₪.
- 22
23 25. כדי לבחון את השאלה האם לאור הנתונים שלעיל, הסכם הפשרה הוא סביר ומשקף סכום
24 השבה סביר על ידי מר אייזנברג, יש להביא בחשבון – מעבר לכל האמור לעיל – מספר
25 נתונים נוספים –
- 26
27 26. התביעה טרם אושרה כתביעה נגזרת. אלמלא הסכם הפשרה, היה על בית המשפט לבחון
28 לגופן את טענות הצדדים ביחס לבקשת אישור התביעה כתביעה נגזרת, ולקבל החלטה
29 ביחס אליהן. לו היתה התביעה מאושרת כתביעה נגזרת, היה על בית המשפט לדון בתביעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 לגופה, ולתת בה פסק-דין. כל אחד מהשלבנים הללו טומן בחובו סיכון – מבחינת החברה –
2 כי טענותיה (כפי שהועלו על ידי המבקש) יידחו.
3
4 בנוסף, מובן כי בירור התביעה בנסיבות שתוארו היה אורך זמן, כשיש לקחת בחשבון (הן
5 מבחינת הסיכונים והן מבחינת אורך הזמן) אפשרות שהיה מוגש ערעור על כל אחת
6 מההחלטות שהיו ניתנות על ידי בית-המשפט.
7
8 27. העובדה שהאספה הכללית אישרה את תנאי ההעסקה של מר אייזנברג – שהם אותם
9 תנאים שניתנו לו על ידי החברה בתקופה נושא התביעה, היא אינדיקציה שיש מקום לקחת
10 גם אותה בחשבון. בהעדר כל טענה או ראיה ביחס לשינוי שחל בהיקף העבודה של מר
11 אייזנברג בין התקופה הרלוונטית לבין התקופה בהתייחס אליה שכרו אושר כדין על ידי
12 האספה הכללית של החברה, ניתן להניח כי אישור האספה מהווה אינדיקציה מסוימת
13 ביחס לעמדתה של האספה הכללית לגבי השכר הראוי לו זכאי מר אייזנברג בגין השירותים
14 שהוא מעניק לחברה (שאינם כוללים את היותו יו"ר הדירקטוריון).
15
16 28. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון בהקשר זה גם את העובדה כי בפועל לא הובא נושא
17 אישורו שכרו של מר אייזנברג לאספה הכללית, כי הצורך באישור כזה "נעקף" לאחר הגשת
18 הבקשה ולאחר שהצדדים הגיעו להסכם פשרה. חלק מבעלי מניות המיעוט (ה"ה בש ובשלב
19 קודם גם מיגדרו) התנגדו להסכם הפשרה (בנוסחו הקודם), והיו עשויים להתנגד לו, לו
20 הסכם זה היה עומד להצבעה באספה הכללית של החברה.
21
22 29. יש לקחת בחשבון את העובדה כי שכרו של מר אייזנברג לא כלל רכיבים מותנים בהצלחה.
23 שכר כזה הוא כמובן שכר בטוח יותר – ולכן נוח יותר – מבחינתו של נושא המשרה. יש
24 להביא נתון זה בחשבון במסגרת ההשוואה בין שכרו של מר אייזנברג לבין השכר של נושאי
25 המשרה נושא ההשוואה שערך המומחה מטעם בית-המשפט. יחד עם זאת, אין מקום
26 לטעמי להשוות את שכרו של מר אייזנברג רק לשכר היסוד ללא ההטבות שקבלו נושאי
27 המשרה האחרים במסגרת ההשוואה אותה ערך המומחה. זאת משום שבסופו של דבר
28 ההשוואה צריכה לקחת בחשבון את מכלול התשלומים שקבל כל אחד מנושאי המשרה
29 בפועל. לעובדת היותו של שכרו של אייזנברג – שכר שאינו כולל רכיבים מותנים, יש אם כן
30 משמעות שולית בלבד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
30. אינני סבורה כי יש לקבל את טענות ה"ה בש ביחס לקבוצת ההשוואה בה עשה המומחה שימוש, לעומת נושאי משרה אחרים. אף אם ניתן היה אולי לפעול בצורה שונה, אינני סבורה כי יש מקום לכך שבית-המשפט יתערב באופן הפעולה של המומחה שמונה מטעמו, בנסיבות המקרה דנן (קרי לצורך בחינת הסכם הפשרה המוצע), וכאשר על פני הדברים בצע המומחה עבודה מקצועית, יסודית וחסרת פניות.
31. עוד יש לציין, כי מר אייזנברג נשא במספר תפקידים במסגרת קבוצת "ערד", כאשר מכלול התפקידים שלו מביא לתוצאה לפיה עבודתו כוללת מעל 100% משרה. ב"כ החברה טען בהקשר זה כי ריבוי התפקידים של מר אייזנברג צריך לפעול דווקא לזכותו. אני סבורה כי יש להביא בחשבון את העובדה כי מר אייזנברג קבל שכר מחברות הקבוצה המשקף שכר של למעלה מ-100% משרה לחובתו. גם לענין זה צריכה אם כן להיות משמעות מסוימת בבחינת הסכם הפשרה המוצע.
32. כאמור, במסגרת הסכם הפשרה כפי שתוקן נכון ליום 4.12.13, הסכים מר אייזנברג להשיב לחברה סכום כולל של 600,000 ₪. לאחר ההשבה יעמוד אם כן שכרו בגין התקופה הרלוונטית על סך של 7.4 מיליון ₪. סכום זה הוא סכום הקרוב לסכום התחתון בטווחי השכר אותם קבע המומחה (כזכור, הטווח הנמוך ביותר נקבע על ידי המומחה להיות 6.05 מיליון ₪). בהתחשב בכל יתר השיקולים, ובעיקר העובדה כי החברה תקבל את סכום הפשרה באופן מיידי וללא כל סיכון, אני סבורה כי סכום הפשרה הוא סכום סביר, שניתן לאשרו.

23 **לאור כל האמור לעיל, אני מאשרת את הסכם הפשרה כמבוקש.**

שכר טרחה וגמול

- 24
25
26
27
28
29
33. הצדדים עתרו כי בית המשפט יפסוק, בקשר עם הסכם הפשרה, שכר טרחה לבאי כוחו של המבקש בסכום של 66,666 ₪ (הסכום התייחס לסכום הפשרה המקורי), וכי למבקש ישולם סכום של 33,333 ₪ כגמול בגין הגשת התביעה ובקשת האישור.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 בפסה"ד ע"א 2046/10 2051/10 עזיבון המנוח משה שמש נ. רייכרט (23.5.2012) קבע בית-
2 המשפט העליון את הקריטריונים לפסיקת גמול ושכר טרחת עורכי-דין במקרה של תביעה
3 ייצוגית, לתובע המייצג ולבאי-כוחו. ניתן להחיל את העקרונות שנקבעו שם גם על פשרה
4 במסגרת בקשה לאישור תביעה נגזרת, בשינויים המחויבים. בית-המשפט קבע באותו ענין
5 כי השיטה הנכונה לקבוע את שכר הטרחה היא שיטת האחוזים.
6
7 באותו ענין נפסקו לב"כ התובע סכומים מדורגים של 25% (בגין הסכום של עד 5 מיליון ₪),
8 20% (בגין הסכום של בין 5 ל-10 מיליון ₪) ו-15% (בגין הסכום של למעלה מ-10 מיליון ₪).
9 מעבר לסכום זה, לא נפסק סכום נוסף לזכותו של התובע המייצג.
10
11 פסק-הדין בענין רייכרט היה יוצא דופן וחריג מבחינת ההשקעה של באי-כוח התובע בניהול
12 התביעה, כפי שתיאר זאת בית-המשפט העליון :
13 **"מדובר בתובענה שהחלה בשנת 1995. היינו, ההליכים בענייננו מתנהלים זה**
14 **יותר מ-16 שנים. מדובר באחת התובענות הייצוגיות הראשונות בישראל ומבין**
15 **היחידות שהגיעו להכרעת דין מלאה. אומנם, כפי שצוין, בסופו של יום הסתיים**
16 **ההליך בפשרה. ואולם, בנסיבות העניין יש לראות את הפשרה אליה הגיעו**
17 **הצדדים כאילו הייתה פסק דין שניתן בדרך הרגילה. זאת, שכן התובענה**
18 **היייצוגית התבררה עד תום במספר ערכאות. בכל אחת מן הערכאות זכה התובע**
19 **המייצג בדין".**
20
21 במקרה דנן, ולאור האמור לעיל, אני סבורה כי הסכום הכולל שהמבקש ובאי כוחו מבקשים
22 לקבל – סכום של 100,000 ₪, הוא סכום גבוה מדי. סכום הגמול ושכר הטרחה עומד על כ-
23 16% מסכום הפשרה הכולל (שכזכור הועמד על 600,000 ₪).
24
25 אכן, מדובר בתביעה נגזרת ראויה, שאף הביאה לכך שהחברה קיבלה סכום כסף לא מבוטל
26 שיתכן שלא היה מגיעה לידיה אלמלא הגשת הבקשה. יחד עם זאת, כמות העבודה
27 שהושקעה על ידי ב"כ המבקש היתה קטנה באופן משמעותי ביותר לעומת כמות העבודה
28 שהושקעה על ידי ב"כ התובע בענין רייכרט. במקרה דנן, בקשת האישור לא התבררה
29 לגופה; התביעה היא בנושא שאינו חדשני; ולא נדרשה לכן השקעת עבודה בכמות יוצאת
30 דופן על ידי ב"כ המבקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

1
2 38. בנסיבות אלה, אני סבורה כי נכון יהיה לקבוע שכ"ט וגמול בשיעור של 12% מהסכום שיושב
3 לחברה, קרי שכר טרחה וגמול בסכום כולל של 72,000 ₪. הסכום יתחלק באופן שהמבקש
4 יקבל סכום של 22,000 ₪ ובא כוחו – סכום של 50,000 ₪. שכר הטרחה והגמול ישולמו על
5 ידי החברה.

6
7 ניתנה היום, ב' טבת תשע"ד, 05 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.

8
9
10

רות רונן, שופטת